

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: CA-7Csp/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322200486
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Laura Vojtášová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5322200486.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Laurou Vojtášovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava – mestská časť Petržalka 851 02, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B. C., D. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX E. F. E. XXX, zastúpený zástupcom: G. E., D. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX E. F. E. XXX, o zaplatenie 7.311,71 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému s a voči žalobcovi náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 7.311,71 € spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 7.311,71 € od 10. 11. 2021 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 09.11.2021 medzi postupcom Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 19. 04. 2018 Zmluvu č. 3018520143, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 7.311,71 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 7.024,67 €, riadneho úroku vo výške 264,29 €, úroku z omeškania vo výške 7,75 €, poplatkov vo výške 15 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal úhrady 0,00 €.

2. Na výzvu súdu doplnil žalobca skutkové tvrdenia uvedené v žalobe Podaním zo dňa 05. 08. 2022. Uviedol, že žalovaný ako dlžník uzavrel dňa 19. 04. 2018 s H. I., J. ako veriteľom Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.: XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 7.515,81 €. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splatiť úver s úrokovou sadzboou vo výške 10,50 % p. a. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok v počte 84, vo výške 127,29 €, vždy k 25. dňu v mesiaci. Žalovanému bol úver poskytnutý dňa 19. 04. 2018. V zmysle čl. III. bod 4. Zmluvy je prvá splátka splatná v

najbližší termín splatnosti splátky, nasledujúci po dni poskytnutia úveru, t. j. prvá splátka bola splatná dňa 25. 04. 2018. Žalovanému bol dňa 19. 04. 2018 poskytnutý úver vo výške 7.515,81 €. Žalovaný vykonal úhrady v celkovej výške 951,03 €, a to nasledovne: 19. 04. 2018 - 60,00 €, 25. 04. 2018 - 127,29 €, 25. 5. 2018 - 127,29 €, 25. 06. 2018 - 127,29 €, 25. 07. 2018 - 127,29 €, 25. 08. 2018 - 127,29 €, 26. 09. 2018 - 127,29 €, 25. 10. 2018 - 127,29 €. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 491,14 €. Istina tak predstavuje 7.024,67 €. Uviedol, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (25. 02. 2019) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25. 11. 2018. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka dňa 25. 12. 2018, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53, ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 25. 02. 2019 – toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25. 01. 2019, a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53, ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v bode čl. V, ods. 5, písm. b). Zmluvy, čím je splnený bod 1. Postupca výzvou zo dňa 25. 01. 2019 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Nakoľko žalovaný omeškané splátky neuhradil, postupca podaním zo dňa 25. 02. 2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zásielka vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bola podaná do poštovej prepravy dňa 25. 02. 2019 a vrátená odosielateľovi dňa 21. 03. 2019 ako neprevzatá v odbernej lehote. Žalobca zastáva názor, že v spornom prípade došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Zákon nikde nestanovuje povinnosť veriteľa vo vyššie uvedených výzvach uviesť pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Nakoľko túto povinnosť zákon nestanovuje, je potrebné uzavrieť, že došlo riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. V závere uviedol, že berie žalobu späť v časti úrokov z omeškania v sume 7,75 €.

3. Žalobca označil a predložil tieto listinné dôkazy: Zmluva o postúpení pohľadávok s Prílohou, Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.: 3018520143, Všeobecné poistné podmienky, Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie, Podací hárok, Výzva pred mimoriadnou splatnosťou, Oznamenie o postúpení pohľadávky, Podací hárok, Tabuľka, Pokus o zmier, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá bola doručená do vlastných rúk jeho splnomocnenej zástupkyňi (na základe generálnej plnej moci zo dňa 04. 02. 2019) dňa 05. 05. 2022, napriek výzve súdu, písomne nevyjadril, ani neuviedol žiadne skutočnosti na svoju obranu. Rovnako sa nevyjadril ani k Podaniu žalobcu zo dňa 05. 08. 2022, ani k odvolaniu žalobcu. Žalovaný ani jeho zástupkyňa sa nedostavili na žiadne z pojednávania a v priebehu celého konania boli nečinní.

5. O žalobnom nároku súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č. k. 7Csp/5/2022-113 zo dňa 15. 12. 2022, ktorým konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 7,75 € zastavil (výrok I.) pre čiastočné späťvzatie žaloby, žalobu vo zvyšku zamietol (výrok II.) a žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). Súd žalobu vo zvyšku zamietol, nakoľko dospel k záveru, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby.

6. Proti výroku II. podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, rozhodol uznesením sp. zn. 10CoCsp/13/2023-146 zo dňa 16. 08. 2023 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. (ktorým konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 7,75 € zastavil), zostal nedotknutý. Vo svojich záveroch poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 7Cdo/268/2020 z 29.11.2022, sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, sp. zn. 9Cdo/368/2021 z 30.1.2023, sp. zn. 1Cdo/53/2021 z 28.3.2023, sp. zn. 2Cdo/298/2021 z 30.3.2023, sp. zn. 4Cdo/250/2021 z 28.3.2023), v ktorých Najvyšší súd SR judikoval, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý

deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Odvolací súd konštatoval, že nemožno pohľadávku žalobcu považovať za premlčanú, a to tak v prípade, že by splátkou, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru - t. j. splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh, bola splátka splatná 25. 01. 2019 (ako pôvodne žalobca tvrdil) alebo splátka splatná 25. 10. 2018 (ako žalobca začal tvrdiť až v priebehu odvolacieho konania). Ďalej uviedol, že z ustanovenia § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatenej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Jednoznačným je iba to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškani s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka. Najvyšší súd SR zastáva názor, že 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatnenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú zo skorších splátok (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR: sp. zn. 1Cdo/61/2022 z 25.4.2023, 9Cdo/98/2022 z 25.4.202, 2Cdo/298/2021 z 30.3.2023, 4Cdo/250/2021 z 28.3.2023, 4Cdo/201/2022 z 26.1.2023). Zdôraznil, že konkretizácia splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu celého dlhu, t. j. údaj o tom, ktorá konkrétna splátka predčasnú (mimoriadnu) splatnosť vyvolala, je podstatným skutkovým tvrdením, ktoré je povinný produkovať žalobca, a nie je úlohou spotrebiteľa (ani súdu) si tento podstatný údaj z niečoho alebo podľa niečoho vyvodzovať. V ďalšom konaní súd prvej inštancie prejedná vec, dôsledne sa vysporiada aj so všetkými relevantnými námietkami sporových strán a znova rozhodne o zvyšnej časti pôvodnej žaloby. Svoje rozhodnutie riadne odôvodní podľa kritérií uvedených v ust. § 220 CSP. Špecifická procesnoprávna regulácia rozhodovania spotrebiteľských sporov umožňuje súdu prvej inštancie vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 295 CSP). Dokazovanie bude potrebné zamerať v prvom rade na to, či v posudzovanom prípade došlo k platnému zosplatneniu žalovanej pohľadávky právnym predchodcom žalobcu a následne k jej platnému postúpeniu. Až po kladnom vyhodnotení platnosti týchto právnych úkonov, bude potrebné ďalšie dokazovanie zamerať na skúmanie prijateľnosti zmluvných podmienok predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

7. S poukazom na ust. § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) je súd prvej inštancie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu viazaný. Preto nárok žalobcu znova prejednal. Na prejednanie veci opätovne nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a jeho zástupkyne. Predvolanie na pojednávanie bolo zástupkyňou žalovaného doručené fikciou doručenia.

8. Na pojednávaní súd oboznámil, že je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, preto vychádza z toho, že žalovaný nárok nie je premlčaný a ďalej sa bude zaoberať tým, či došlo k platnému zosplatneniu žalovanej pohľadávky právnym predchodcom žalobcu a následne k jej platnému postúpeniu. Súd predbežne oboznámil, že nie je zrejmé, pre nezaplatenie ktorej splátky došlo k zosplatneniu úveru. Za sporné považuje, či je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru dostatočne určitý právny úkon, či boli splnené podmienky na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, v nadväznosti na to, či je zosplatnenie úveru a následné postúpenie pohľadávky platný právny úkon, či žalobcom uplatnená pohľadávka bola v čase jej postúpenia splatná, či bol žalovaný na možnosť postúpenia pohľadávky upozornený.

9. Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že podanú žalobu považujú naďalej za dôvodnú, poukázala na všetky ich písomné vyjadrenia, ktoré doposiaľ predložili a na to, že žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu výslovne nepoprel, preto sú tieto nesporné. Na otázku sudkyne uviedla, že žalobca trvá na tom, že k zosplatneniu došlo pre nezaplatenie splátky, ako uvádzali v rámci odvolacieho konania, teda, splátky splatnej 25. 10. 2018. Na otázku sudkyne, aby právna zástupkyňa žalobcu odstránila rozpor v skutkových tvrdeniach žalobcu, keď vo Vyjadrení zo dňa 05. 08. 2022, na druhej strane, žalobca uviedol, že žalovaný uhradil dňa 25. 10. 2018 splátku vo výške 127,29 € a následne v rámci odvolania a aj na pojednávaní uviedla, že k zosplatneniu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25. 10. 2018, právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že sa k tomu nevie teraz bližšie vyjadriť, potrebovala by sa telefonicky skontaktovať s advokátskou kanceláriou Remedium Legal a žiadala pojednávanie prerušiť aspoň na 15 minút. Súd žiadosti právnej zástupkyne žalobcu vyhovel a pojednávanie prerušil. Následne, po prerušení pojednávania, právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že sa telefonicky skontaktovala s advokátskou

kanceláriou Remedium Legal, avšak títo sa nevedia k týmto sporným skutočnostiam narychlo vyjadriť, preto navrhuje pojednávanie odročiť za účelom vyjadrenia sa ku sporným skutočnostiam. Súd tejto žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovel, nakoľko to považoval za nedôvodné a nehospodárne. Nebol daný žiaden relevantný dôvod pre odročenie pojednávania, keďže rozpor v skutkových tvrdeniach mohla odstrániť priamo na pojednávaní, pretože časový priestor jej bol súdom poskytnutý.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom. Žalovaný nepredložil žiadne dôkazy. Listinné dôkazy neboli na pojednávaní čítané v súlade s § 204 CSP. Vykonal iných dôkazov nebolo navrhnuté. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

11. Dňa 19. 04. 2018 uzatvorila Tatra banka, a. s. ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. 3018520143, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru bankou žalovanému vo výške 7.515,81 € za účelom splatenia úverov poskytnutých veriteľom až do výšky nesplatených záväzkov dlžníka vo výške 4.515,81 € (ku dňu 19. 04. 2018) a vo zvyšnej časti ako bezúčelový úver. V zmluve bola dojednaná výška úrokovej sadzby 10,50 % ročne, výška ročnej percentuálnej miery nákladov 12,15 %, výška priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov 8,58 %, výška odplaty 11,68 €, výška najvyššej prípustnej odplaty 17,50 %, konečná splatnosť úveru 84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň určený v zmysle č. I. III, bod 7 zmluvy, termín splátky 25. dňa príslušného mesiaca, počet splátok 84, výška splátky 127,29 €, výška mesačného poistného 2,42 €, výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť 10.752,36 €. Podľa článku V, ods. 5, písm. b) Zmluvy, v prípade, ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pohľadávky veriteľa, veriteľ zašle dlžníkovi upomienku, v ktorej stanoví lehotu na vyrovnanie omeškanej pohľadávky veriteľa:
- ak dlžník nemôže zaplatiť v stanovenej lehote omeškanú splátku alebo inú pohľadávku veriteľa, a zároveň písomne, príp. osobne oznámi veriteľovi dôvody dočasného nesplácania a následne dôjde k dohode medzi veriteľom a dlžníkom, povinnosti dlžníka v úverovom vzťahu budú prispôbené novým pomerom formou dodatku k zmluve;
- ak nedôjde k dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v dodatočne stanovenej lehote omeškanú splátku alebo inú pohľadávku veriteľa neuhradí, má veriteľ právo v súlade so zmluvou vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, resp. splatnosť úveru nastane automaticky uplynutím 5 mesiacov nepretržitého trvania omeškania so splácaním pohľadávky.

12. Listom – Výzva pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 25.01.2019 vyzvala Tatra banka, a.s. žalovaného na zaplatenie pohľadávok v omeškaní, kde uviedla 5 produktov, okrem iných aj spotrebiteľský úver s identifikačným údajom LD1810900192 vo výške 272,85 €, a to bezodkladne, najneskôr do 5 kalendárnych dní. Zároveň žalovaného upozornila, že ak pohľadávku v omeškaní v stanovenom termíne neuhradí, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti vyššie uvedených úverových produktov a v takom prípade mu vznikne povinnosť uhradiť celú nesplatenú pohľadávku naraz.

13. Listom – Oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 25. 02. 2019 vyhlásila banka splatnosť pôžičky/úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3018520143 z dôvodu, že neeviduje úhrady splatnej pohľadávky banky napriek predchádzajúcim písomným výzvam s tým, že tento stav pretrváva viac ako 3 mesiace od vzniku omeškania. Výška pohľadávky z úveru k 23. 02. 2019 bola v sume 7.294,79 €, z toho istina 7.024,67 €, riadny úrok 251,95 €, úrok z omeškania 3,17 €, náklady spojené s vymáhaním 15,- €. Banka zároveň vyzvala žalovaného, aby po doručení tohto oznámenia bezodkladne zaplatil pohľadávku.

14. Predmetná pohľadávka bola postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09. 11. 2021, uzavretou medzi žalobcom a spoločnosťou Tatra banka, a. s. Oznámením zo dňa 12. 11. 2021 oznámila H. I., J. žalovanému postúpenie pohľadávky vo výške 7.311,71 €, ktorá vznikla zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 3018520143, v znení jej neskorších dodatkov, s účinnosťou ku dňu 10. 11. 2021, žalobcovi.

15. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že právny predchodca žalobcu H. I., J. pri uzatváraní uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poskytovanie úverov mal právny predchodca žalobcu v predmete svojej činnosti, nakoľko je bankou. Je to skutočnosť

všeobecne známa a vyplýva i z verejne dostupných údajov v obchodnom registri. Spĺňa tak predpoklady veriteľa v zmysle vyššie citovaného § 2, písm. b) Zákona č. 129/2010 Z. z. a dodávateľa v zmysle vyššie citovaného § 52, ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v právnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu vystupoval ako fyzická osoba – občan, nepodnikateľ, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Preto súd vo vzťahu k žalovanému bol toho názoru, že žalovaný spĺňa predpoklady spotrebiteľa v zmysle vyššie citovaného § 2, písm. a) Zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52, ods. 4 Občianskeho zákonníka. Preto súd úverovú zmluvu vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu a právny vzťah založený medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným predmetnou zmluvou ako spotrebiteľský vzťah. Napokon i z názvu samotnej zmluvy ako i čl. I zmluvy vyplýva, že ide o spotrebiteľský úver.

16. V súlade s právnym záverom odvolacieho súdu sa súd v prvom rade zameril na preskúmanie či došlo k platnému zosplatneniu žalovanej pohľadávky právnym predchodcom žalobcu a následne k jej platnému postúpeniu. V tento súvislosti sa zaoberal vecnou legitimitáciou strán sporu, ktorú súd skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (odkaz na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Vecnou legitimitáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, teda je pasívne vecne legitimovaný (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9). Pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného má súd za preukázanú, nakoľko ide o dlžníka zo zmluvného vzťahu, plnenie z ktorého zmluvného vzťahu je predmetom konania a túto žalobca preukázal predložením Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

17. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitimitáciu odvodzoval z uzavretej o postúpení pohľadávok zo dňa 09. 11. 2021. V prípade bankových pohľadávok je potrebné okrem § 524 Občianskeho Zákonníka aplikovať aj § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, a žalobcu v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie podmienok uvedených v tomto ustanovení, keďže splnenie týchto podmienok je predpokladom platného postúpenia pohľadávky banky voči dlžníkovi na tretí subjekt.

18. Z § 92 ods. 8 Zákona o bankách okrem iného vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, pričom tiež uvádza, že týmto ustanovením nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa § 17 ods. 1 a 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Touto právnou úpravou mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po zákonom určenu dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Takáto právna úprava by mala bankové inštitúcie motivovať k tomu, aby vyvinuli kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní záväzku zo strany dlžníka, aby pasivita banky v tomto smere nemala za následok, že sa počas trvania záväzkového vzťahu budú pripisovať na účet dlžníka poplatky, úroky z omeškania a iné sankcie. Aj samotný Zákon č. 129/2010 v § 17 ods. 1 (v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky) uvádza ako jednu z podmienok postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že musí ísť o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

19. Súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018, v ktorom sa Najvyšší súd vysporiadal s podmienkami, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou a síce, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

20. V konaní nebolo preukázané, že žalobcom uplatnená pohľadávka bola v čase jej postúpenia splatná. Ak nastala splatnosť spotrebiteľom neuhradenej splátky, odo dňa jej splatnosti musí prejsť doba 3 mesiacov omeškania s platením dlhu zo strany spotrebiteľa. Pred samotným postúpením pohľadávky musí banka preukázateľne vyzvať dlžníka na zaplatenie (§ 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách) a

dodržať aj špeciálne ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. upozorniť dlžníka, ktorý je spotrebiteľom, na to, že po 15 dňoch si uplatní právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celej svojej pohľadávky (tzv. „zosplatnenie“ celého dlhu), ak dovtedy ešte nenastala konečná splatnosť dlhu, a to v súlade s dohodou oboch zmluvných strán a v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Až potom môže celú tzv. zosplatnenú pohľadávku postúpiť inému subjektu. Ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorom je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

21. S ohľadom na ustanovenie § 17 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (na ktoré odkazuje zákon o bankách) môže banka postúpiť len takú pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými, ak ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v dôsledku jednostranného právneho úkonu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu pre nespĺnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté (§ 565 Občianskeho zákonníka). Je zrejmé, že banka pri spotrebiteľskom úvere nemôže postúpiť len časť nesplateného dlhu (napríklad 1 splatnú splátku), ale pred postúpením buď musí vyčkať konečný termín splatnosti dlhu (s rizikom vystavenia sa možnému premlčaniu jednotlivých splátok) alebo urobiť jednostranný právny úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu pre nespĺnenie niektorej splátky za vyššie uvedených podmienok. V ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka boli spresnené podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

22. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právny úkon akým je zosplatnenie celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splátky, musí obsahovať aj dôležitý údaj, a to identifikáciu tej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatniť, je nejasný a teda neurčitý, nakoľko vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa.

23. V danom prípade bola možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru dojednaná medzi stranami priamo v Zmluve v článku V., bod 5, písm. b). Banka oznámila žalovanému vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru listom zo dňa 25. 02. 2019 s odôvodnením, že neviduje úhrady splatnej pohľadávky banky napriek predchádzajúcim písomným výzvam s tým, že tento stav pretrváva viac ako 3 mesiace od vzniku omeškania a vyzvala ho, aby po doručení tohto oznámenia bezodkladne zaplatil pohľadávku vo výške 7.294,79 € (z toho istina 7.024,67 €, riadny úrok 251,95 €, úrok z omeškania 3,17 €, náklady spojené s vymáhaním 15,- €). Banka neuviedla aké konkrétnu dlžnú splátku/splátky žalovaný neuhradil. Nešpecifikovala splátku, pre nezaplatenie ktorej došlo z jej strany k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Výzvou pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 25.01.2019 vyzvala banka žalovaného na zaplatenie pohľadávok v omeškaní, kde uviedla 5 rôznych produktov, okrem iných aj spotrebiteľský úver s identifikačným údajom LD1810900192 vo výške 272,85 €, a to bezodkladne, najneskôr do 5 kalendárnych dní. Zároveň žalovaného upozornila, že ak pohľadávku v omeškaní v stanovenom termíne neuhradí, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Ani v tomto liste banka nešpecifikovala splátku, so zaplatením ktorej bol v danom čase žalovaný v omeškaní. Uviedla len, že ide o nedoplatok na splátkach zo spotrebiteľského úveru s identifikačným údajom LD1810900192 vo výške 272,85 €.

24. Z uvedeného je zrejmé, že v prejednávanej príhode neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. že žalobcom nedošlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom pre neurčitosť tohto právneho úkonu

v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatenej splátky, pre ktorú sa právny predchodca žalobcu rozhodol zosplatiť úver.

25. Ak nedošlo k zákonnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, pohľadávka veriteľa nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a ust. § 17 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z.. V dôsledku toho, že uvedené zákonné ustanovenia pred postúpením pohľadávky banky terajšiemu žalobcovi neboli dodržané, súd dospel k záveru, že právny úkon postúpenia je absolútne neplatný pre rozpor so zákonom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalobca uplatnený nárok odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v tejto veci nie je aktívne legítimovaný v dôsledku ktorej skutočnosti bolo potrebné žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Absolútna neplatnosť právnych úkonov totiž pôsobí voči každému, súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti, nemožno ju odstrániť ratihabíciou ani konvalidáciou a nepremlčuje sa. Keďže súd vyhodnotil postúpenie pohľadávky ako absolútne neplatný právny úkon, žalobe nebolo možné vyhovieť z dôvodu, že žalobca nie je nositeľom uplatneného práva, lebo na základe neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohol platne nadobudnúť právo na zaplatenie dlhu zo zmluvy o úvere voči žalovanému.

26. Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalobcu, že žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel a žaloba je dôvodná. Pasivita žalovaného v konaní, a teda nepopretie skutkových tvrdení uvedených v žalobe, automaticky neznamená, že súd vyhovie uplatnenému nároku. Konanie v zmysle CSP je kontradiktórne. Strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. K tvrdeným skutočnostiam musí predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak strana úspešnou v spore nemôže byť. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, kde ústavný súd konštatoval: "I. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. II. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)."

27. V tejto súvislosti považuje súd za potrebné poukázať na to, že žalobca neuviedol v žalobe skutkové tvrdenie k tomu, že pre nezaplatenie ktorej splátky vyhlásila banka mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca je dominus litis – pán sporu. Už v rámci žaloby má žalobca uviesť všetky podstatné skutkové tvrdenia, o ktoré opiera žalobný návrh, a ktoré sú pre rozhodnutie súdu relevantné. Takýmto podstatným skutkovým tvrdením je aj to, pre nezaplatenie ktorej splátky vyhlásila banka mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca toto skutkové tvrdenie v žalobe neuviedol. Až v doplnení žaloby, na výzvu súdu, uviedol, že mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25. 01. 2019. V priebehu odvolacieho konania začal tvrdiť, že mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25. 10. 2018 a na tomto tvrdení zotrval aj na poslednom pojednávaní. Toto tvrdenie žalobcu je však v rozpore s jeho predchádzajúcim tvrdením uvedeným vo Vyjadrení zo dňa 05. 08. 2022, kde na druhej strane uviedol rozpis splácania úveru žalovaným s uvedením dátumu a výšky úhrad vykonaných žalovaným. Z tohto rozpisu vyplýva, že žalovaný splácal úver pravidelne a riadne až do dňa 25. 10. 2018, kedy zaplatil poslednú splátku vo výške 127,29 €. Žalobca tak na jednej strane tvrdí, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25. 10. 2018 a na druhej strane tvrdí, že žalovaný splátku splatnú dňa 25. 10. 2018 zaplatil. Tento rozpor vo svojich tvrdeniach žalobca nezrejmil. Je zrejmé, že žalobca v priebehu konania mení a prispôsobuje svoje skutkové tvrdenia ohľadom splátky, pre ktorú úver banka zosplatiť tak, aby bolo možné konštatovať, že banka dodržala zákonný postup a zákonom stanovenú 3 mesačnú lehotu, avšak týmto spôsobil, že jeho tvrdenia ohľadom zaplatenia/nezaplatenia splátky splatnej dňa 25. 10. 2018 sú rozporné. Uvedené umocňuje záver súdu, že je potrebné, aby banka tento údaj – splátku, pre nezaplatenie ktorej vyhlásila banka mimoriadnu splatnosť úveru, uviedla priamo v Oznámení o vyhlásení splatnosti a výzve na zaplatenie zo dňa 25. 02. 2019. V takom prípade by bolo jednoznačné pre žalobcu, žalovaného i súd, pre nezaplatenie ktorej splátky došlo k zosplateniu úveru. Pokiaľ tento údaj v predmetnom oznámení uvedený nie je, ako už súd vyššie uviedol, spôsobuje to nejasnosť a neurčitnosť tohto právneho úkonu, čo má za následok jeho neplatnosť.

28. O trovách konania rozhodol podľa § 255, ods. 1 CSP, podľa ktorého by mal žalovaný voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, pretože bol v konaní v celom rozsahu úspešný. Nakoľko si žalovaný

náhradu trov konania neuplatnil a ani zo spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy konania vznikli, súd žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žilina.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.

Podľa § 125, ods. 3 CSP, podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.